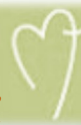

Світло МАРІЇ

Часопис молитовних груп СМ

«Приносити Ісуса - світло Марії- кожному людському серцю»

35 років благодаті

МОЛИТОВНЕ
НАМІРЕННЯ
НА ЦЕЙ МІСЯЦЬ:

МОЛИМОСЯ

ЗА ЗДІЙСНЕННЯ
ПЛАНІВ
БОГОРОДИЦІ

В ЦЬОМУ
НОМЕРІ
ЗНАЙДЕТЕ...

Роздуми для
молитовних груп 2-5

Послання на тему:
"Дар від Бога для
всіх вас..." 6

Дев'ятниця до 35-ї
річниці об'явлень
Богородиці в
Меджугор'ї 7

Славко Барбарич:
Постіть серцем 8-9

Ювілей
милосерддя 10-11

Свідчення:
Травень в «школі
Богородиці» 12-14

Оголошення
«Світло Марії»
Координатори 14-16

**ПОСЛАННЯ БОГОРОДИЦІ, ЦАРИЦІ МИРУ,
від 25 червня 2016 року, Меджугор'є**

35 річниця об'явлень Богородиці

«Дорогі діти! Дякуйте разом зі мною Богові

за дар, що я з вами. Моліться, діточки,

і живіть за Божими заповідями, аби вам

було добре на землі. Сьогодні, в цей день благодаті,

хочу дати вам своє материнське благословення

миру й моєї любові. Заступаюся за вас у мого Сина

й закликаю вас витривати в молитві, щоб

із вами могла здійснити мої плани. Дякую вам,

що відповіли на мій заклик!»

ДЯКУЙТЕ БОГОВІ РАЗОМ ЗІ МНОЮ

У травневому посланні Пресвята Діва Марія говорила нам про Божий дар Своєї присутності серед нас. Той, у кого відкриті очі й серце, сприймає явління й присутність Диви Марії як дар Самого Бога нам, людям, які є на шляху до мети, де нас чекає Бог. Зберігати очі відкритими на цей дар – значить мати вдячне серце, серце, яке визнає, що ми все прийняли від Бога.

Кожне Своє послання Марія закінчує дякуючи нам, бажаючи, аби ми прислухалися до Її спасенних слів, які відкривають перед нами нові можливості. У Марії було вдячне серце, яким Вона славила Бога за те, що Він здійснив для Свого народу й для Неї самої. Марія велика й прекрасна не завдяки тому, що зробила Сама, але завдяки тому великому, що над Нею здійснив Бог.

Діва Марія живе життям дуже схожим на наше! Після того, як Вона сказала Богові своє «так», пішла

шляхом, яким пізніше піде й Христос та всі, хто Йому належить. Це шлях страждання, шлях хреста. За Її відповіддю Богові прийде страждання, що стосується шлюбу. Затим – мука побиття невинних немовлят, ще пізніше – муки втечі до Єгипту та повернення з Єгипту. І так постійні переслідування й бідність. Але всупереч усім мукам, усупереч пустинній путі на землі, Марія співає: *«Величає душа моя Господа, і дух мій радіє в Бозі, Спасі моїм!»* (Лк. 1: 46-47). Запитуємося, як і чому може хтось вимовити таке, якщо все на його шляху – страждання?! Вочевидь, тому що в глибині свого серця Вона бачила Бога, Який більший від усіх скарбів світу. Радіючи цьому скарбові, Вона здатна співати: *«Величає душа моя Господа!»* Усупереч усім хрестам Вона дякує Богові, оскільки бачить, що все прийняла від Нього.

Не секрет, як нас болить невдячність інших людей. Але важко

Фото: архів СМ 2х

**Люди з вдячним серцем
упізнають у присутності
Діви Марії, Її об'явленнях
і посланнях дар Самого Бога
Своїй Церкві, світові
й кожному серцю...**

Вдячна людина реалістична, смиренна. Вона бачить речі й світ такими, якими вони є. Вдячна людина та, яка постійно вчиться, яка все помічає й усьому дивується. Вона невтомно росте, тому що готова отримувати й приймати. Вдячні люди – люди великого серця, мужні. Вони вміють жити з іншими. Уміють миритися, уміють розуміти. Вони здатні будувати мости між людьми, запалювати світло в темряві серця. Вони здатні припиняти війни між людьми й робити життя людським.

Серце Діви Марії було вдячним. Тільки вдячні люди здобувають славу. Невдячні перебувають у темряві й ганьбі. Вдячні вміють давати, тому що завжди мають що дати.

Люди з вдячним серцем упізнають у присутності Діви Марії, Її об'явленнях і посланнях дар Самого Бога Своїй Церкві, світові й кожному серцю, яке смиренне і вдячне, а тому здатне прийняти цей дар.

Молитва:

Пресвята Діво Маріє, Ти, Яка пройшла шляхом малих, простих і бідних людей! Виконуючи Божу волю, Ти вмiла вслухатися і серцем роздумувати про всі події і слова. Навчи й нас їти шляхом смирення, щоб отримати серце, яке дякує, серце, яке признає, що все, що ми собою являємо й чим володіємо, ми прийняли від Бога. Не Богові потрібна наша вдячність, а нам. Випроси нам вдячне серце, аби ми зцілилися від сліпоти й егоїзму. Амінь.

(М.М.)

розпізнати невдячність у власному серці. А невдячність – це закритість і сліпота серця. Усе, що в нас є, подаровано нам Богом. Кожна мить життя – дар із висоти. Ми не могли наперед «замовити» собі батьків, природу, серед якої живемо, тіло, у якому перебуваємо. Усе це ми отримали від Бога. Чи дякували ми коли-небудь Богові за те, що Він дарував нам все це і ввів нас у життя?

Вдячна людина – та, яка бачить, що дні її й саме життя залежать від Бога. Вдячна та людина, яка переконалася, що живе більше тим, що приймає, аніж тим, що створює. Людина живе настільки, наскільки вона вдячна. Невдячна людина сліпа. Невдячний не потребує нікого, інші потрібні йому, щоб їх використати. Невдячна людина – злодій і вбивця. Вона егоїстично живе, серед того, що їй не належить. Усе це вона отримала від Бога й від людей, але поводить так, ніби все це її власність.

МАРІЇНЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ ЛЮБОВІ

Ми відсвяткували 35-річчя благодатної присутності Богородиці в Меджуґор'ї. Серед різних свідчень паломників, які приїхали до Меджуґор'я з усього світу, ми нерідко могли чути: «Я скуштував Неба на землі. Це сталося під час Служби Божої в Меджуґор'ї. Дійсно, це місце, де Небо торкається землі. Я відчув Божу любов, плакав, як мала дитина, від пізнання того, як Бог любить мене...»

Божя любов шукає нашої любові й знаходить відповідь у присутності Марії. Кожен прихід Діви Марії до нас на землю — це поцілунок Божої любові й визнання «люблю Тебе». «Найкрасивіше послання Діви Марії, коли Вона нам скаже: «Я люблю вас, Я даю вам Свою любов», — говорить візіонерка Марія Павлович. А найважче послання: «Передавай Мою любов іншим».

Об'явлення Марії, послання, молитва, присутність — це продовження проявів Божої любові до людини. У Старому Завіті ми знаходимо драматичні моменти: коли обрані Богом сходять з істинного шляху, Він посилає до них пророків.

Приходом Ісуса на землю і Його смертю на хресті Бог доводить найбільшу любов до людини. У сучасні дні Він посилає до нас Марію — Царицю миру, щоб Вона нагадала все те, що сказав Її Син. Марія приходить, щоб допомагати нам, тому що ми вступили в майбутнє без Бога. І вона сильно і так просто показує, що нам необхідно робити в цей час: «Моліться, дорогі діти, і живіть за Божими заповідями, щоб вам було добре на землі». Її слова з сьогоднішнього послання є відлунням слів Ісуса: «Хто любить Мене, буде зберігати Мої заповіді». Просто показує, що нам

необхідно робити в цей час: «Моліться, дорогі діти, і живіть за Божими заповідями, щоб вам було добре на землі». Її слова з сьогоднішнього послання є відлунням слів Ісуса: «Хто любить Мене, буде виконувати Мої заповіді».

Катехизм Католицької Церкви вчить нас: «Коли Ісусу задають питання: «Учителю, котра заповідь найбільша в Законі? Він же промовив йому: Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою. Це найбільша й найперша заповідь. А друга однакова з нею: Люби свого ближнього, як самого себе. На двох оцих заповідях увесь Закон і Пророки стоять» (Мт. 22, 37-40). Десять Заповідей

...Божя любов шукає нашої любові й знаходить відповідь у присутності Марії...

Фото: архів СМ 2х

слід тлумачити у світлі цієї подвійної та єдиної заповіді любові, яка є повнотою Закону. Бо заповіді: «Не чини перелюбу», «Не вбивай», «Не кради», «Не пожадай», і всякі інші заповіді містяться у цьому слові: «Люби твого ближнього, як себе самого». Любов ближньому зла не чинить. Любов, отже, — виконання закону» (Рим. 13, 9-10).

Об'явлення Діви Марії в наші дні стали більш інтенсивними, ніж раніше. Вона приходить у драматичні моменти людської історії, як Цариця пророків, щоб закликати нас на шлях навернення, а значить — любові. Так, як було у Фатімі та інших місцях явлінь, так і в Меджугор'ї — це завжди заклик на повернення до Бога.

Стільки разів повторює нам Богородиця: «Бог посилає мене до вас із любові, щоб вам допомогла зрозуміти, що без Нього немає майбутнього, ні радості, а передовсім — немає вічного спасіння. Дітки, Я закликаю вас залишити гріх і прийняти молитву в кожен час, щоб у молитві ви пізнали смисл свого життя» (25.04.1997).

«Відкрийте ваші серця для благодаті, яку вам дає Бог через Мене так, як квітка відкривається теплим променям сонця. Будьте молитвою і любов'ю для всіх тих, котрі далеко від Бога та Його любові. Я з вами і за всіх вас заступаюся перед Моїм Сином Ісусом, і люблю вас безмірною любов'ю» (25.04.2014).

«...Бог обрав вас, маленьких, щоб здійснити Свої великі задуми. Діти мої, будьте смиренними. Через ваше смирення Бог своєю мудрістю з ваших душ зробить вибрану оселю. Освітлюватимите її добрими ділами...» (2.12.2008).

У Маріїній школі відповісти на Божу любов любов'ю означає стати маленькими, закохатися в Її смиренність і дозволити Богу діяти. За заступництвом Марії за нас можна

У Маріїній школі відповісти на Божу любов любов'ю означає стати маленькими, закохатися в Її смиренність і дозволити Богу діяти...

заповнити цю землю любов'ю — Її особливим, материнським і ніжним чином: конкретно і максимально. Будьмо витривалими, молимося за здійснення Її планів так, як того бажає наша Цариця.

Молитва:

Маріє, сьогодні в присутності всього Небесного Царства я вибираю Тебе за свою Матір і Царицю. У повному підпорядкуванні й любові посвячую тобі своє тіло й душу, свої внутрішні та зовнішні дари, а також цінність своїх минулих, теперішніх і майбутніх добрих учинків. Я даю Тобі повне і необмежене право володарювати наді мною й над усім, що належить мені, без винятку, з волі Твоєї, для більшої Божої слави зараз та в вічності. Амінь.

(Терезія Гажіова)

Фото: архів СМ

«... С а т а н а настільки сильний і всіма силами хоче перешкодити Моїм планам, які Я розпочала з вами. Ви молитесь, тільки молитесь і не зупиняйтесь ані на мить! І Я прошитиму Свого Сина, щоби здійснилися всі Мої плани, які Я розпочала. Будьте терпеливі й витривалі в молитвах. І не дозвольте сатані вас знеохотити. Він сильно діє у світі. Будьте обережні!»

(14.01.1985)

Плани Діви Марії...

«...Бог обрав вас, маленьких, щоб здійснити Свої великі задуми. Діти мої, б у д ь т е смиренними. Через ваше смирення Бог своєю мудрістю з ваших душ з р о б и т ь в и б р а н у

«...Хочу щоб ви, дорогі діти, допомогли, щоб здійснилося все те, що Бог задумав у цій парафії. Якщо не молитися, не зможете відкрити Мою любов і плани, які Бог має з цією парафією і з кожним особисто. Моліться, щоб сатана не притягнув вас своєю гординою та фальшивою силою. Я з вами і хочу, щоб ви Мені вірили, що люблю вас...»

(25.11.1987)

«...Ви допомогли Мені своїми молитвами, аби здійснилися Мої плани. Моліться й на далі, щоби повністю здійснилися плани...»

Дякуємо Господу

за

35 *років благодаті*

Наша наступна молитовна зустріч відбудеться

в суботу, 2.07.2016.

Цього місяця будемо молитись

за здійснення планів Богородиці

ЕСХАТОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ПОСТУ

Християнин слідує за Христом. Христос є прочанином, що пішов назустріч людині, якій загрожує небезпека загубитися, заблукати чи зупинитися на шляху. І відколи Ісус прийшов на зустріч із людиною, шлях людини, її життя стають паломництвом. Усе обертається на добро. Ісус супроводжує людину, Він є її Шляхом, Істиною, Життям, Світлом, Поживою.

Людина сама по собі є прочанином, який у всьому шукає Бога як відповідь на свої питання. Вона терпить, якщо стає рабом земного і зупиниться на тій дорозі. Саме тому людина повинна залишатися вільною і не дозволяти собі ставати рабом цього світу, який робить людину залежною. Якщо християнин вирішує постити і постить, він тим засвідчує свою віру в реальності, що тривають без кінця. Постити означає звільнитися від земного й не дозволити земним реаліям затемнити споглядання вічного.

Достатньо навіть поверхового погляду на об'явлення Біблії, щоб помітити, скільки разів у ній ідеться про людські і святі трапези, а в Новому Завіті — про трапези Христа і про трапезу есхатологічну. Більше 80 разів знаходимо спомин про трапези в різних ситуаціях. Між тими святами найвідомішою є згадка про Пасхальну трапезу на згадку про чудесну любов, із якою Бог опікувався ізраїльським народом, вивівши його з Єгипту. Ізраїльтянам сказано все про цю трапезу, про яку ніхто з них не може і не сміє забути (пор. Вих. 12 і 13).

«Десятого дня цього місяця візьміть собі кожен для своєї сім'ї ягня: одне на хату. Коли ж сім'я буде замала на (ціле) ягня, нехай разом з найближчим у межу сусідом візьме ягня по лічбі душ; розрахуйте, щоб

ягняти було досить для кожного, хто скільки зможе з'їсти. Ягня ж нехай вам буде без вади, самчик, одноліток; можете взяти його з баранців або з козенят» (Вих. 12: 3-5).

Чітко вказано і як мають споживати:

«А їстимете його ось так: стегна ваші нехай будуть попідперізувані, обув'я ваше на ногах ваших, і костури ваші в руках у вас; і їстимете похапки: пасха то Господня» (Вих. 12: 11).

Попри всю реальність цієї трапези в її історичному контексті, вона й есхатологічна за своїм значенням, тому що є символом Євхаристійної трапези. Ісус разом зі своїми учнями споживає пасхальну вечерю і дарує Євхаристію. Він є Агнець Божий, що дається заради життя не тільки ізраїльського народу, а й цілого світу (Лк. 22: 7-18).

Трапеза, про яку каже пророк Ісаія у 25 главі, у своєрідний спосіб є есхатологічною.

«Господь сил учинить на оцій горі бенкет для всіх народів, бенкет, де буде ситне м'ясо, бенкет, де буде добре вино, ситне м'ясо шпиковисте, добре вино, проціджене й чисте. Він знищить на оцій горі заслону, що запинає всі народи, і покривало, що вкриває всі народи. Він знищить смерть навіки. І повторює Господь з усіх облич сльози і зніме ганьбу зі свого люду по всім світі, бо Господь сказав так. Того дня скажуть: «Ось він, наш Бог! На нього ми надіялися, і він нас спас. Ось він Господь! На нього ми надіялися. Радуймося і веселімося його спасінням!» Бо рука Господня на цій горі спочине» (Іс. 25: 6-10).

Ісус говорив про Царство Боже через притчі та образи, часто згадуючи про бенкет. Одночасно Він говорить і

про вічний бенкет Царства Божого. Святий Лука записує Ісусові слова:

«Ви ті, що перебували зо мною у моїх спокусах, і я завіщаю вам Царство, як мені завіщав Отець мій, щоб їли й пили за столом у моїм Царстві й сиділи на престолах, судячи дванадцять племен Ізраїля» (Лк. 22: 28-30).

Після встановлення Євхаристії Ісус каже:

«Кажу вам: Не питиму віднині з цього виноградного плоду аж до дня того, як питиму його новим з вами в Царстві Отця мого» (Мт. 26: 29).

Христос – паломник, вышедший навстречу человеку...

Той бенкет буде з праотцями віри.

«Кажу вам, що багато прийде зо сходу й заходу, і засядуть з Авраамом, Ісааком та Яковом у Царстві Небеснім, а сини царства будуть викинуті геть у темряву кромішню, де буде плач і скрегіт зубів» (Мт. 8: 11-12).

Існують умови участі в бенкеті:

«Царство Небесне схоже на царя, що справив своєму синові весілля. Він послав своїх слуг кликати запрошених на весілля, але вони не хотіли прийти... Як же ввійшов той цар, щоб подивитися на гостей, побачив там чоловіка, що не був убраний у весільну одіж, і сказав до нього: Як то ти ввійшов сюди, друже, не маючи весільної одежі?» (Мт. 22: 2-3; 11-12).

Готується бенкет, усі запрошені, але не всі відгукнулися, а між тими, які відгукнулися, не всі були готові до участі в ньому.

Ісус говорить про очікування Обручника, бо тільки з Його приходом може розпочатися бенкет. Різна поведінка та остаточні підсумки. *«Тоді Небесне Царство буде подібне до десятиох дів, що взяли свої лампи й вийшли назустріч молодому. П'ять з*

Фото: архів СМ

них були нерозумні, а п'ять — мудрі. Нерозумні взяли з собою світичі, та не взяли оливи з собою. Мудрі ж узяти в посудинках оливу» (Мт. 25: 1). Потрібно чувати і чекати. Якщо слуга подумає, що його господар запізниться, якщо не здатний чекати або втратив здатність очікування та погляду в майбутнє, тоді він обертається до себе самого, їжі, пиття, тоді починаються непорозуміння, сутички, війни (Мт. 24: 45).

Піст робить людину здатною очікувати і не втомлюватися від чекання, а в той же час це стає свідченням очікування вічного бенкету в Небесному Царстві. Здійсниться усе те, що сказане в книзі Одкровення: *«От, стою при дверях і стукаю: як хто почує голос мій і відчинить двері, увійду до нього і вечерятиму з ним і він зо мною» (Одкр. 3: 20).*

Фрагменти з книги отця Славка Барбарича «Постіть серцем», Розділ 4, 4.25

БОЖЕ МИЛОСЕРДЯ Й ПРОЩЕННЯ

В одній із бесід декілька людей розказували, що не відчують ненависті до кривдників, однак досі не можуть їх пробачити. Чому це так?

Нам необхідно перевірити не лише наявність у нас любові, але й те, яка вона. Тому що любов може бути людською і божественною. Одне з правил людської любові: *як ти до мене, так і я до тебе (око за око, зуб за зуб)*. Можливо, ми не в стані пробачити, бо наша любов закорінена в логіці обмеженої людської любові й тому диктує умови для інших або очікує, щоб вони зробили перший крок. Коли комусь *«важко пробачити, це знак і доказ того, що він не має в собі творчої, божественної любові й залишається у власних межах, у ранах»* (отець Славко Барбарич).

Якщо наша любов обмежена, то й прощення для нас буде важчим. У подібній ситуації опинився й апостол Петро, коли запитав, до якої міри необхідно прощати («чи до сімох разів?»). Ми легко згоджуємося з тим, що пробачити необхідно, але – до певної міри. «Досить! Досі я пробачав, але не більше». Пам'ятаймо, однак, що Ісус ламає межу «до семи разів» і продовжує – «до сімдесяти разів по сім», що означає безмежно. Ісус не знає меж прощення.

Дивлячись на Святе Письмо, ми розуміємо, що зможемо прощати лише тоді, коли приймемо логіку Божої любові. Як же засвоїти її?

Богородиця говорить нам: *«Дітки, Я ваша Мати, і Я хочу відкрити вам Бога любові й миру...»* (25.12.1996). Бог є любов і мир, але, можливо, ми ніколи не відчували цього або це для нас тільки теорія, не більше. Де і як ми можемо зустріти Бога любові й миру? Таємниця Сповіді є місцем відкриття милосердної любові Бога! Євхаристія (Ісус, Який віддає Себе нам) – це місце, де ми можемо пережити милосердну любов Бога. Саме наше існування (усвідомлення того, що ми є) – це можливість пізнати Бога, Який любить нас.

Перевіркою того, чи ми засвоїли милосердну любов Бога, чи закоренилася вона в наших серцях або залишилася на поверхні, стане ситуація, коли хтось нам завдасть болю, коли ми здійснимо помилку або інші не зроблять того, чого ми очікуємо від них... Перевірка настане тоді, коли в наше життя прийдуть труднощі, коли нас зустрінуть хрести, хвороби, проблеми...

Часом (однак не завжди) може трапитися, що людина зазнає Божої любові тільки тоді, коли переживе справжнє падіння (усвідомить, що вона слабка й потребує Божої допомоги та прощення). Як молодший син із євангельської притчі! (Лк. 15:11-32) Лише тоді, коли він упав, коли віддалився від свого батька, коли загубився, він почав розуміти батьківську любов.

Чому ж не відчують Божої любові всі люди, якщо кожний із нас слабкий? Дійсно, ми всі слабкі, тільки не всі це знаємо. І це було ключовою помилкою старшого сина. Він не бачив себе. Він залишився закритим у своїх уявленнях про те, наскільки він хороший і наскільки гріховний його брат. Він був замкнений у своєму болю, гіркоті, ревності. Він не відкрив любові свого батька й не пережив її. Важко буває пробачати інших, коли ми не бачимо самих себе.

Фото: архів СМ

Ісус не знає меж прощення...

Молодший син «отямився»: він зрозумів, яка любов батька, коли покинув його. Він знайшов тільки тоді, коли загубив. В апостола Петра було по-іншому. Він «отямився», знаходячись близько до Ісуса: *«Йди від мене, Господи, бо я грішна людина»*. Він промовив ці слова після того, як пережив чудо Ісуса. Старший син, однак, не розумів любові свого батька, хоча знаходився поруч із ним. Часом може трапитися й так: грішники (як Марія Магдалина, Закхей, митар Матей та ін.), які були відчужені від Бога, знаходять Його, а ті, що перебували «близько» – у храмі й синагозі, не зустріли Його.

Тому дуже важливо перевіряти себе, випробовувати своє серце. Нам можуть допомогти в цьому питання: Як я дивлюся на те, що відбувається? Як я думаю про себе, про інших...? Які почуття в мені викликають інші? Чи є в мені негативні емоції?

Після того, як щось «клацне», загориться «лампочка» й ми усвідомимо, як часто самі грішимо, як в кожному з нас з'являються негативні відчуття щодо інших, – тоді все постане в інакшому світлі, ми почнемо розмірковувати й відчувати по-іншому. Коли ми вловимо всередині себе засуд, негативні думки щодо ближніх, помітимо, що критикуємо, нервово реагуємо, злимося, – ми починаємо розмірковувати по-іншому.

Коли я повірю, що Бог любить і прощає мене, що Він – милосердний Отець, я відчуваю полегшення. Визнаючи милосердну любов Бога, ми здобуємо свободу, свободу від тиску бути «досконалим», непомильним, від того, що ми повинні заслужити Божу любов, і що інші також повинні бути досконалими. Ні моя чесність, ні мої добрі справи не є умовою Божої любові. Бог любить мене не тому, що я хороший. Але Бог любить мене й тоді, коли я таким не є. Бог вільний! Бог просто любить. Ісус учить нас, що Божа любов подібна на сонце – вона вільна.

Коли я зрозумію це й переживу на власному досвіді, я почну жити по-іншому. Це міняє мій спосіб мислення. Я більше не думаю: «Я буду хорошим, я

буду молитися, щоб Бог змінив Свою думку про мене і почав любити мене й прощати...» З цього моменту я розмірковую: «Господи, я хочу бути кращим, хочу творити добро, тому що я хочу продовжувати Божу любов! Тому що я хочу бути носієм Божої любові для інших! Тому що я хочу, щоб всі пережили любов Божу. Особливо ті, хто далекий від цього!»

**Божа
любов
подібна
на сонце –
вона
вільна...**

Тільки після досвіду безумовної любові Бога ми можемо прийняти нове правило: як Бог мені, так і я тобі. Це зовсім не означає перестати бути людиною – слабкою й вразливою. Це означає, що віднині *«...кожна образа стає новою можливістю продемонструвати силу прощення, всяке зле слово – приводом мовити добре слово...»* (отець Славко Барбарич).

Любов, божественна, безумовна, є ключем до прощення! Це відповідь на те, як простити. Любов очищує й звільняє серце, робить нас здатними простити. Все залежить від любові. Згадаймо слова Божої Матері: *«...Я хочу відкрити вам Бога любові й миру»* (25.12.1996). *«Коли людина відкриває більшу любов, вона стає здатною простити всі злочини й любити тих, хто не любить її. Коли людина натхненна більшою любов'ю, то ніщо не може зупинити її на шляху – ні брак любові, ні активна ненависть, а наслідки у вигляді ран зчезають»* (отець Славко Барбарич).

Для тисяч паломників у Меджугор'ї досвід Божого милосердя й прощення є одним із найсильніших, що колись пережили. *«Я ніколи не чув, – свідчив отець Славко Барбарич, – щоб хтось вернувся з Меджугор'я з почуттям страху від Бога. А багато говорили: «Тільки тут я зрозумів, що Бог є любов, милосердя й прощення». Багато з них знову полюбили Бога, Який є Отцем, Який піклується про благо Своїх дітей, яких із радістю чекає й іде їм назустріч»*.

За матеріалами лекції з 23-ої міжнародної зустрічі організаторів паломництва..., Меджугор'є, березень 2016

«ВАШЕ ЖИТТЯ – ЦЕ ДАР»

Фото: архів СМ

В червні в Меджугор'є пройшло 5 міжнародне паломництво для людей з особливими потребами (9-12 червня). «Ласкаво просимо до Матері, яка говорить вам: «Дорогі діти!», так привітав учасників настоятель меджугорської парафії в перший вечір. В семінарі взяло участь близько 1750 паломників з Боснії та Герцоговини, Хорватії, Словенії, Польщі, Італії, Росії, Білорусії, Латвії, Литви та України. Учасники з різних країн діляться з нами своїми враженнями:

«Про Меджугор'є я дізналась зовсім недавно... У мого сина цукровий діабет 1-го типу інсулінозалежний з ускладненнями, кісти в голові і звуження судин головного мозку, майже 6 років тому він переніс мікроінсульт та має затримку в розвитку.

В Меджугор'є на зустрічах з різними людьми та свідченнях нас запевняли, що наші діти є особливими, що Господь не наказав нас, ні, навпаки, – це дар. Бог не дає нам таких випробувань з якими ми не могли б справитися, і наші діти – це Його диво. Хворі не вони, а суспільство, що їх не сприймає. В Меджугор'ї відбуваються чудеса, нехай не тілесні та ледь помітні для звичайного ока – це диво зцілення душі, свідомості та серця. Різні думки виникали в моїй голові, і я почала запитувати себе, чи хочу я, щоб моя дитина змінилася – стала здоровою, адже це вже буде інша дитина, це вже буде не той Павлик, якого ми так сильно любимо.

Пройшло 4 дні, як ми повернулись, я багато думала: про Меджугор'є – місце, де ми побували, про людей з якими познайомились, про нас з сином. Моїми страхами були недовіра Богу та нашій Мамі. Тепер мені соромно за те, що я їм

не довіряла. Мій світ, моя свідомість перевернулись після цієї поїздки. Богородиця, через мого сина, торкнулася всіх закутків мого серця зціливши його та подарувавши ще більшу віру. Тепер я знаю без сумніву, що любов нашої Небесної Мами настільки велика, що готова поглинути весь світ. Від щастя та тепла, що на серці, хочеться плакати, все, як і сказала Марія: «Любі діти! Якби ви знали, як сильно Я вас люблю, ви б плакали від радості».

З Меджугор'я неможливо повернутись попереднім, і я вірю, я знаю, що зможу зберегти в собі все те, що отримала в цій поїздки, що відкрила в собі, і кожен раз, дивлячись на посмішку дитини, говорити: «Дякую» Господу, за цей дар, за це диво.

(Ярослава, мама)

«Я потрапила в Меджугор'є майже випадково. Коли я дізналась, що це паломництво для людей з особливими потребами, то без жодного сумніву вирішила їхати туди, заради свого онука. Йому 12 років і він вже виріс з усіх дитячих розваг та спілкування. А якесь адекватне зацікавлення для його віку знайти важко. І Георгій страждає від

незавантаженості, від відсутності соціального життя. Георгій – надзвичайно комунікабельний хлопчик, спокійний, привітний, з дуже важким захворюванням – він перестав розмовляти в 4 з половиною роки і зараз майже не розмовляє, Георгій інвалід 1-ї групи.

Атмосфера в Меджугор'є – надзвичайна. Я, напевно, вперше в житті відчула, що таке свобода. Це, коли люди приймають тебе, саме таким, яким ти є насправді – в інвалідному кріслі, значить в кріслі, на милицях – чому б і ні. Я сприйняла це, як турботу Богородиці про всіх її дітей.

В Меджугор'ї постійно відчуваєш, що хвору дитину любиш більше. Ця любов та турбота всіх – знайомих та незнайомих людей – запам'ятовується назавжди. В цій атмосфері діти розкривались, немов квіти. Мій онук, якого привезли в інвалідному візку – йому важко ходити, через надлишок ваги, побачивши те, що відбувається під час зустрічі, самостійно встав з крісла і пішов на сцену. Георгій попросив прапор та стояв з ним під час презентації, а потім помахав рукою переповненому залу, хоча його ніхто цього не вчив. Звичайно, я відчула себе щасливою.

(Ірина, бабуся)

«Про цю поїздку дізналась моя старша сестричка, Надія, їй 27 років, вона інвалід 1-ї групи з дитинства. Це була наша перша поїздка за кордон удвох.

Багато з нас їхали туди за чудом....але зрозуміли, що ми самі чудо, і бачимо чудо кожен день, потрібно тільки відкрити свої серця і впустити туди Матір Божу і Ісуса, дозволити наповнити наші серця миром і любов'ю.

Ми з сестричкою зрозуміли, що можемо допомагати сім'ям, де діти з особливими потребами, допомагати морально, духовно, тому, що вони як ніхто інший потребують підтримки, відчуття того, що вони є важливими, пізнавати цей світ і знайти своє

покликання. Тому, що моя сестра у свій час не отримала цього, а це дуже важливо!»

«Мене звати Світлана, мені 47 років. До поїздки в Меджугор'є я думала, що такої біди, як у мене немає ні в кого. Я поховала свого маленького синочка, через малий проміжок часу батька, а потім ще й брата, здавалося, що землі немає під ногами і сенсу ходити по цій землі теж нема. Та Бог послав мені ще одного синочка, проте ті тривоги і той біль не дають про себе забути. Почала хворіти.

Коли побувала у Меджугор'ї і побачила, що люди мають таку біду, таких важких діточок, але попри все радіють кожному дню, кожному промінчику сонця і кожній краплинці дощуку... Я зрозуміла, що я неправильно жила, я не цінувала того, що мала, не дякувала Богу за всі його дари.

Зараз я починаю вчитись правильно молитись, читати Біблію, радіти життю.

Щиро дякую Богу за тих людей, які їхали зі мною, я зріднилася з ними, ми спілкуємось, підтримуємо зв'язок, мені бракує тих людей.

Я зрозуміла, що всі мої біди, які у мене є зараз – це дрібниці, і з Божою допомогою я все зможу подолати. Дякую Богородиці, що запросила мене до Себе в гості!»

З великою вдячністю згадуємо ці дні, проведені в Меджугор'є, і в серці рефреном відгукуються слова Божої Матері: **«Дорогі діти! Не забувайте, що ваше життя не належить вам: воно – дар, і ним ви повинні приносити радість іншим...» (25.12.1992)** Дякуємо Господу за дар життя! Хочемо своїм життям приносити радість всім, кого будемо зустрічати, повернувшись додому та в свої країни.

Найближчі міжнародні семінари в Меджугор'ї:

04.07.-
09.07.

21-й міжнародний семінар
для священників

Більш детальну інформацію, а також програми інших семінарів Ви можете знайти на нашій веб-сторінці: www.medjugorje.com.ua

БЕЗПЕРЕРВНА МОЛИТВА НА ВЕРВИЦІ Й ПІСТ

www.mir.com.hr

СПІЛЬНА МОЛИТВА І ПІСТ
ЗА ЗДІЙСНЕННЯ ПЛАНІВ МИРУ
БОГОРОДИЦІ І ЗА МИР
У ВСЬОМУ СВІТІ

Запишіться на час молитви
чи день посту, зайшовши на
веб-сторінку: www.mir.com.hr.

Безперервна молитва на вервиці й піст за здійснення планів Богородиці за мир народилася в час воєнних конфліктів в Україні - у серпні 2014 р. Ми зустрілися з тим, як зростає ненависть і війна. Ми запитали себе, що можемо зробити, як можемо допомогти.

Відповідь ми знайшли в посланнях Цариці Миру - молитвою і постом можете зупинити війни та стихійні лиха.

Коли молитесь і постите за здійснення планів Богородиці за мир, Бог діє через Марію там, де це найпотрібніше. Долучайтеся до нас:)

Світло МАРІЇ

«Приносити Ісуса - світло Марії- кожному людському серцю»

Хто ми?

«Світло Марії» - це молитовна спільнота, члени якої хочуть йти дорогою святості, котрою нас в ці часи веде Пресвята Діва Марія. Свідченням свого життя вони хочуть приносити Ісуса— Світло світу, в світлі Євангелія і послань Діви Марії для цього світу; оновляти життя віри в парафіяльних спільнотах.

«Дорогі діти! І сьогодні в Моєму серці радість. Я хочу подякувати вам за те, що робите здійсненням Мій план. Кожен з вас важливий, тому, дітоньки, молитесь і радійте разом зі Мною за кожне серце, яке на повернулося і стало знаряддям миру в світі. Молитовні групи є сильні — через них, діти, Я можу бачити, що Святий Дух діє у світі. Дякую вам, що відповіли на Мій заклик!»

/25.06.2004/

Молитовні групи СМ

Молитовні групи збираються раз на тиждень, за домовленістю всіх їхніх членів. Ми зустрічаємося в сім'ях або в храмах. Зустрічі прості: молитва на Вервиці, розважання над Божим Словом, посланнями, молитви в наміреннях Богородиці, за потреби ближніх, посвячення себе Непорочному Серцю Марії

Газета виходить щомісяця з грудня 2004 року, після 25-го числа кожного місяця, коли Богородиця дає послання. Газета розсилається через інтернет російською, словацькою, українською, англійською, німецькою, литовською

За допомогою газети «Світло Марії» ми еднемося з молитовними групами у різних країнах. Разом з нами моляться наші брати і сестри в Росії і в Україні, в Литві, Латвії, Молдавії і Білорусі, в Казахстані і Таджикистані, Румунії, Пакистані, США, Індії, Німеччині, Австрії, Словаччині і Чехії.

Ми намагаємось жити за посланнями Богородиці:

- жити за Євангелієм щодня
- щодня молитись три вервиці
- постити в середу і п'ятницю
- щомісяця сповідатись
- часто брати участь в св.Літургії, причащатись, адорувати Найсвятіші Тайни
- молитись за священників
- зустрічатись в молитовних групах хоча б раз на тиждень
- конкретно служити, допомагати ближнім

Якщо ви хочете приєднатись до нас в молитві або отримувати газету, можете написати нам: gospa3@gmail.com.

Інтернет-сторінки про Меджугор'є:

СЛОВАЦЬКА:
www.medjugorje.sk

ЧЕСЬКА:
www.medjugorje.cz

РОСІЙСЬКА:
www.medjugorje.ru

УКРАЇНСЬКА:
www.medjugorje.com.ua

ЛАТИСЬКА:
www.medjugorje.lv

ЛИТОВСЬКА:
www.medjugorje.lt

АНГЛІЙСЬКА:
www.medjugorje.net

НІМЕЦЬКА:
www.medjugorje.de

КООРДИНАТОРИ СМ

Меджугор'є
Svetlo Máriino
tel.fax: + 387 36 650 004
tel. mob: + 387 63 707 636
gospa3@gmail.com

Словаччина
Marta Uchalová
tel. mob: + 421 905 412 040
marta@maria.sk

Чеська Республіка
Jana Prudká
jprudka@email.cz

РОСІЯ
Алина Иванова
тел.моб.: +79169339651
alinamarija@inbox.ru

УКРАЇНА
**Інформаційний центр
Меджугор'я в Україні**
тел. моб.: +380 96 86 54 514
info@medjugorje.com.ua

ЛИТВА
Danute Totoraytite
tel: + 370 52 343 330
mirija3@gmail.com

ЛАТВІЯ
Māriite Jēkabsons
tel. mob: + 371 29 496 878
bernadetster@gmail.com

Franciska Strode
tel. mob: + 371 26 300 819
franciska.strode@inbox.lv

МОЛДОВА
Владимир Надкреницини
nadkrenicinii@mail.ru

АНГЛОМОВНІ
Jaroslava Pytelová
jarka.pytelova@gmail.com

НІМЕЦЬКОМОВНІ
Lenka Marhefková
lenka.marhefkova@gmail.com

ВЕЧІРНЯ МОЛИТОВНА ПРОГРАМА ОН-ЛАЙН

WWW.MEDJUGORJE.COM.UA

**Веб-сторінка
молитовної «Світло Марії»**

WWW.SVETLOMARIINO.COM

Якщо ви бажаєте фінансово підтримати місію "Світло Марії", можете переказати свій внесок на рахунок:

власник рахунку: SVETLO MÁRIINO, n.o.;
название банка: Slovenská sporiteľňa (Erste Group bank);
номер счёта: 5058517603 / 0900;
IBAN: SK5409000000005058517603;
BIC/SWIFT: GIBASKBX;
IČO:45743304.

Щиро Вам дякуємо!

Відповідно до постанови, виданої папою Урбаном VIII і проголошенням II Ватиканського собору, автор заявляє, що не має наміру випереджувати офіційного рішення Церкви про надприродний характер подій та послань, про які говориться на цих сторінках. Це право належить до компетенції і авторитету Церкви, якій автор повністю підкоряється. Такі слова як "об'явлення, чудеса, послання" та інші подібні вислови записані зі слів людей

Шановні читачі часопису «Світло Марії»! Поширення цього видання без виправлень дозволене і вітається. При копіюванні окремих частин і їх використанні в іншому контексті необхідно отримати спеціальний дозвіл в редакції. Контакти за адресою: gospa3@gmail.com